

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

1894.

VI.

Za nobeno državo ni bilo lansko leto tako žalostno, kakor za Italijo. Grehi dolgoletnega političnega gusarstva, finančne in gospodarske nesolidnosti so jo konečno vrgli ob tla in jo skoro ugnobili. Težkih trozveznih spon ne more prenašati, v to so preskromne nje sile in nje sredstva, a vender hoče biti velesila, na kopnem in na morju, in žrtvuje za to milijone. Kralj Umberto je rekel Emilu Zoli, ko ga je ta obiskal v večnem mestu, da nihče v Italiji ne želi vojne. Ministri Umbertovi pa ne mislijo na zmanjšanje vojske, na zmanjšanje bremen za vojsko, da-si je zapravljenost države uničila že vse gmotne in нравne sile naroda na apeninskem polotoku.

Na to, da se vojska ne zmanjša, moral se je ozirati tudi finančni minister Sonnino, ko je sestavljal svoj finančni program, o katerem se je po pravici reklo, da je vlada z njim napovedala bankrot. K temu je prišel še grozni agrarni ustanek na Siciliji, ustanek, čegar pojedinosti so klicale v spomin pariške komune grozovitosti. Delavske razmere v celi južni Italiji, sosebno pa v Siciliji in potem v Lombardiji, tem vrtu evropskem, so nezdržljive. Ogromne latifundije so izsesale vse sile kmetijskega prebivalstva, ki nima lastnega sveta, ampak je le njega zakupnik. Rudarji sicilski pa živé največ od tega, kar naprosajo njih žene in njih otroci. Te grozne razmere gonijo tudi mladino imovitih krogov socializmu v naročaj in lahko se reče, da v nobeni državi na sveti se ni splošne socialistične revolucije tako bati, kakor v Italiji. Prvi revolucionarni vihar je vlada sicer udušila, ali nevarnost je ostala.

Zmagoslavno zavetje Kasale ni v tem oziru nič uplivalo na prebivalstvo, toliko manj, ko so bančni škandali razkrili moralno popačenost vladajočih krogov. Pravda proti bančnim upraviteljem se je končala z oprostivjo zatožencev. To je bil že škandal, ali vender le predigra temu, kar je še

prišlo. Bivši ministerski predsednik Giolitti polastil se je bil raznih važnih spisov v tej zadevi. Njega je javno mnenje dolžilo, da je kriv, da se niso obsodili zatoženi sleparski upravitelji rimske banke. Uklonivši se pritisku javnega mnenja je Crispi ukazal sodno preiskavo. Giolitti je na to dotične papirje predložil poslanski zbornici. Zaman je bilo prizadevanje, prikriti javnosti vsebino listin. Iz njih se je dognalo, da so si: Crispi, doslej zmatran za uzor nesebičnega rodoljuba, bivši minister Miceli in minister Grimaldi, mimo teh pa še cela vrsta uradnikov in politikov izposojali pri rimski banki velikanske svote, katerih niso nikdar vrnili. To razkritje je prouzročilo nezaslišan parlamentaren in političen škandal, v kateri je zapletena tudi Crispijeva soproga d. na Lina. Crispi si hipno ni vedel pomoči drugače, kakor da je odgodil parlamentovo zasedanje in tožil Giolittija. Ta pa, videvši, da Crispija ni na prvi mah podržal, je pobegnil na Nemško. V tem pa so se vsi opozični elementi združili na koalicijo poštenih ljudi. Kralj drži se Crispija, kakor da o njega krivdi še ni prepričan, ali nihče ne verjame, da je moči oprati ta trozvezni steber. Za Italijo so нравni nasledki te afere bolj nevarni, kakor da je bila premagana v kaki veliki vojni. Če stari prvoborilec za jednoto Italije nima čistih rok — kdo jih ima še?

Belgiji je lansko leto prineslo konec velikih ustavnih bojov. Zmagal je napredek. Tri leta je trajal boj za premembo 63 let veljavnega zakona o volilnem redu. Konservativno ministerstvo Beer-naertovo se je pokazalo dosti liberalnejše od liberalnih doktrinarjev, kateri so se prav kakor naši dunajski liberalci z vsemi silami zoperstavljali splošni volilni pravici in skušali na tisoč načinov in s pomočjo volilne geometrije falsificirati volilno pravico ljudstva. Končno si niso vedeli pomoči; s podporo vseh pravičnih elementov v državi dosegli so delavci splošno volilno pravico. Niso pa dosegli jednake, zakaj uvedel se je pluralitetni sistem. Prva žrtva je bila kabinet Beernaertov.

Severni sosed Belgije, kraljestvo nizozemsko, se je vse leto bavilo z vprašanjem o premembni volilnega reda, ne da bi je bilo rešilo.

V Norveški se je nadaljeval ustavni boj. Doznalo se je, da je l. 1893. kralj pripravljal, da z vojsko opomore svoji stvari, s švedsko vojsko, zakaj na norveško se ne more zanašati, ta bi se v kritičnem trenutku brez dvoma postavila na stran naroda in ne na stran kralja.

Deželni zbori.

Kranjski.

(Il seja dne 8. januarja 1894.)

(Konec.)

V imenu finančnega odseka poročal je posl. Klun o računskem sklepu normalno-šolskega zaklada za leto 1893. V rednih naslovihih dohodkov je bilo mimo proračuna skupaj manj dohodkov uplačanih 505 gld. 67½ kr. in v rednih naslovihih troškov manj izplačanih 1385 gld. 7 kr., tedaj je bilo fakičnega prihranka 879 gld. 39½ kr. V pokritje primanjkljaja pri normalno-šolskem zakladu je bilo v deželnem zakladu proračunjenih 152.705 gld., potrebovalo pa se je samo 151.825 gld. 60½ kr., torej manj za 879 gld. 39½ kr., katera svota je jednaka gornjemu prihranku. Skupni pasivni zastanki koncem leta 1893 znašajo 34.327 gld. 77 kr., aktivni pa 22.713 gld. 92½ kr. in bo torej leta 1894. še 11.613 gld. 84½ kr. pokriti iz deželnega zaklada za leto 1893. Ustanovno premoženje ostalo je isto, kakor prejšnje leto, namreč 91.600 gld. imenske obligacijske vrednosti; po kurzu konci leta 1893. pa fakične vrednosti le 89.467 gld. 90 kr. — Deželni zbor odobril je brez debate predloženi računski sklep ter vzel razkaz o premoženju tega zaklada na znanje.

Isti poslanec poročal je nadalje o gospodarjenju z učiteljskim pokojninskim zakladom za pretečeno leto. Doneski deželnega zaklada v pokritje primanjkljaja pri učiteljskem pokojninskim zakladu

Listek.

Maskine oči.

Pustna reminiscenija; spisal Jean Lorrain.)

(Konec.)

IV.

Ne vem, koliko ur sem taval mej temi molčimi maskami, v tej šenici, ki je obokana kakor cerkev, in je tudi bila cerkev, dasi zapuščena in oskrunjena; spoznal sem to na visocih oknih, izmej kojih je bila večina do polovice zazidana, in na stenah, kjer je bilo pod surovim ometom videti še lepe glave naslikanih stebrov.

Čuden ples, kjer se ne pleše in tudi godbe ni. De Jakels je izginil tako, da sem sam ostal sredi nepoznane množine.

Starodaven luster iz kovanega železa viseč sredi oboka, je visoko in jasno plapolal in razsvitljeval prašne kamenite plošče po tleh; na nekaterih so bili črni napisi, — morda nagrobne plošče: na mestu, kjer je moral biti oltar, so v polukrogu stale jasli in žlebovi in v kotih je na kupu ležala konjska oprava, — plesna dvorana je hlev. Tu in tam so v okviru zlatega papirja visela zrcala, kakor v brivnicah in kazala podobe molče šetajočih mask. Kmalu pa je šetnja prenehala in maskirane podobe se posedejo ob stenah nekdanje cerkve, pogreznivši se do ramen v stare cerkvene stole.

Tu sedé nemo, nepremično kakor uglobljene v skrivnost, s slabim refleksom pod dolgimi maskami iz srebrnobarvenega blaga. In ni bilo več niti dominov niti blúz iz modre svile, ni bilo nikakoršnih pisanih kostumov več, ampak vse maske so si jednake; vse so zavite v zelen plašč, motná zelen kakor pretkana z zlatimi nitmi, z velikimi, črnimi rokavi, in vse so imele na glavi kapuce temnozelené barve, skozi luknje srebrnobarvenih mask pa se je zdelo, da strme oči v neko praznino.

Ko sem nekoliko premagal grozo, ki me je vedno bolj polnila, in sem natančneje pogledal okrog, ssm zapazil, da vsaka teh prikazni drži v črnoorokovičeni roki črno lilijo z bledimi listi, in da so njih kapuce okičene s črnimi lilijami.

In vse so molčale nepremično kakor strahovi in nad mrtvaškimi vencí na njih glavah so se na blede obsevanem nebu jasno črtala okna; in zdelo se je, da je vsakdo venčan s prozorno mitro.

Čutil sem, kako moja pamet pada pod grozo, nadnaravnost me je obdajala; ta strogost, ta molk vseh teh maskiranih bitij, vse to je dihlo grozo v mene. Kedo so? Še jedna minuta take napetosti, pa bi moral zblazneti! Nisem se mogel več zadržati in z roko krčevito tresočo se strahú, pristopim k jedni maski ter ji nagloma razkrijem obraz.

Groze polen pogled! Bilo ni ničesar, ničesar pod krinko. Moje prestrašeno oko ni videlo ničesar, nego votlino kapuce; suknja, plašč, vse je prazno!

To bitje, ki je živelo, je samo senca, samo nič. — Blazen od strahu odtrgam v prvem stolu sedečej maski krinko; kapuca iz zelenega žameta je prazna prazna so bile tudi druge maske ob steni; vse so bile prikazni strahov, nič!

In plin je gorel jasno, skoraj sikajoče, v visoki dvorani; skozi razbite šipe oken je padala blesteča mesečina; tedaj se me polasti nek čuden strah sredi votlih bitij in strahov; grozna misel mi stisne srce sredi vseh teh praznih mask.

Ko bi bil tudi jaz njim podoben, ko bi bil tudi jaz prestal živeti in če bi bil tudi pod mojo krinko nič, prazen nič? Planem pred jedno zrcalo. Čudno bitje stoji pred menoj v temnozeleni kapuci, ovenčani s črnimi lilijami in v srebrni krinko.

In maska sem bil jaz, ker sem spoznal svoj kret na roki, ki je strgala krinko, in v živjanosti strahu grozno zakričim, kajti pod krinko ni bilo ničesar, ničesar v kapuci razven votline nad praznino nagubanega sukna, mrtev sem in jaz...

— Si zopet pil eter? zazveni mi de Jakelsov glas na uho... Čuden način, s katerim preganjaš dolg čas, kadar pričakuješ mene. Ležal sem sredi svoje sobe na tleh, s životom na prostiraču, glavo naslonjeno na fauteuil, in de Jakels v soirétoileti, katero je imel pod meniškim kostumom, dajal je mojemu prepadenemu slugi grozničave ukaze, mej tem sta pa obe dogoreli sveči raznesli svečnika ter me vzbudili... Bil je skrajni čas.

so bili za l. 1893. proračunjeni na 17.944 gld., potrošilo se pa je 16.450 gld., torej v primeri s proračunom manj za 1494 gld. Tudi ta izkaz vzela je deželni zbor brez ugovora na znanje. Poslanec Klun poročal je nadalje o raznih prošnjah, tihočih se proračuna zaklada učiteljskih pokojnin za tekoče leto. Po nasvetu poročevalca dovolila se je upokojenemu učitelju Janezu Debeljaku do smrti letna pokojnina 660 gld., umirovljenemu učitelju Florijanu Kalingerju pa se je pokojnina zvišala na letnih 600 gld.; učiteljskim vdovam Mariji Ferlan, Frančiški Kalin in Ani Jug podaljša se miloščina letnih 100, odnosno 150 in 50 gld. za tri leta, to je do konca leta 1897, sirotana umrlega učitelja Lavrenčiča pa se dovoli po 30 gld. podpore na leto. Vsled tega iznaša potrebščina zaklada učiteljskih pokojnin za leto 1895 skupno 30.986 gld., pokritje pa 10.706 gld., torej primanjkljaj 20.280 gld., kateri je pokriti iz deželnega zaklada.

Poslanec Luckmann poročal je o računskem sklepu zaklada prisilne delalnice za leto 1893. Vsa redna potrebščina za 1893. leto znaša 93.379 gld. 61 kr., prištevši izredno potrebščino za domačo kapelo, izravnavo zemljišča in uredbo meje, dalje za ograjo nadpaznikovega vrta in za upeljavo vode v zavod, skupaj 2465 gld. 92 kr., znaša vsa potrebščina 95.845 gld. 53 kr. V primeri s pokritjem 96.715 gld. 53 kr. je pokritja več za 870 gld. Imovina se je pomnožila za 3657 gld. 79½ kr., oziroma vsled odpisa, in sicer: pri posestvih s 4%, 5542 gld. 64 kr., pri inventarji s 15%, 1337 gld. 45 kr., skupaj 6880 gld. 9 kr., zmanjšala za 3222 gld. 29½ kr. Deželni zbor odobril je računski sklep brez debate.

Posl. Klun je poročal o računskih sklepih raznih ustanovnih zakladov za l. 1893. in o proračunih za l. 1895, ki so se vsi odobrili brez debate. Čista imovina teh zakladov koncem l. 1893. je bila nastopna: Dijaški ustanovni zaklad 915.986 gld. 33 kr.; učiteljski ustanovni zaklad 21.647 gld. 84½ kr.; grof Saurau-ov ustanovni zaklad za sv. maše 2951 gld. 50½ kr.; splošni dekliški ustanovni zaklad 25.357 gld. 54 kr.; Dullerjev dekliški ustanovni zaklad 13.220 gld. 3½ kr.; sirotinski ustanovni zaklad 412.351 gld. 44½ kr.; P. P. Glavarjev zaklad za uboge 222.668 gld. 79 kr.; Kalistrov ustanovni zaklad 90.993 gld. 67½ kr.; Josipine Hotschevarjeve podpora ustanova 28.196 gld.; Dr. Lovro Tomanov ustanovni zaklad 8171 gld. 33 kr.; Hans Adam Engelshausen-jev ustanovni zaklad 26.616 gld. 14½ kr.; Flödniggov ustanovni zaklad za slepe 89.426 gld. 24½ kr.; Ilirski ustanovni zaklad za slepe 7770 31½ kr.; Wolfov ustanovni zaklad za gluhoneme 53.297 gld. 70½ kr.; Holdheimov ustanovni zaklad za gluhoneme 18530 gld. 1½ kr.; cesarice Elizabete ustanova za invalide 10072 gld. 86½ kr.; postojinske jame ustanova za invalide 946 gld. 84 kr.; Trevisinijeva ustanova za invalide 2122 gld. 93 kr.; Metelkova ustanova za invalide 943 gld. 75 kr.; ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. I 1602 gld. 85 kr.; ustanova ljubljanskih gospej za invalide št. II 11.481 gld. 75 kr. Skupaj 1.964.355 gld. 90½ kr.

Dekliški šoli v Lichtenthurnovem zavodu se dovoli za nabavo knjig podpora 50 gld.

Posl. Hribar poročal imenom finančnega odseka o računskem sklepu deželno-kulturnega zaklada za leto 1893. o proračunu za leto 1895 in o prošnji društva za varstvo vinarstva, ter predlaga: Deželno-kulturnega zaklada računski sklep za l. 1893. s prihodki: rednimi 4717 gld. 3 kr. in prehajalnimi 50 gld., vkup 4767 gld. 3 kr. ter s troški: rednimi 2439 gld. 10 kr., izrednimi 1661 gld. 74 kr. in prehajalnimi 50 gld., vkup 4150 gld. 84 kr., tedaj s prebitkom 616 gld. 19 kr., se odobri. Istotako odobri se razkaz imovine koncem leta 1893. z aktivni 5765 gld. 43 kr. in pasivi 580 gld., tedaj s čisto imovino 5185 gld. 43 kr. Društvu „Verein zum Schutze des österr. Weinbaues“ na Dunaji se dovoljuje za l. 1895. podpore 50 gld. iz deželno-kulturnega zaklada. Deželno-kulturnega zaklada proračun za l. 1895. s potrebščino: redno 2420 gld., in izredno 1990 gld., tedaj vkup 4410 gld. in z istotakim pokritjem se odobri. Vsi predlogi se odobri brez debate.

Obširnejša debata je bila pri točki o premešitvi botaničnega vrta, oziroma o prošnji mestnega magistrata v Ljubljani gledé prispevka za botaničen vrt. Poročevalec posl. Hribar je v obširnem govoru utemeljeval potrebo premešitve, ker sedanji botanični vrt ne zadošča potrebam in je mestni

zastop sklenil prepustiti lep prostor pod Tivoli. A tudi vlada bi se morala bolj zanimati za to stvar. Finančni odsek predlaga:

1. Z ozirom na to, da je botanični vrt vsled visoke ministerske odredbe z dné 5. decembra 1869 le učno sredstvo za botanični pouk na tukajšnjih srednjih šolah, izreka deželni zbor prepričanje, da po sedanji in bodoči dislokaciji srednjih šol ljubljanskih ne bode svojega namena dosegal, dokler se s sedanjega neprikladnega in jako oddaljenega prostora ne premesti na primernejši, zlasti srednjim učnim zavodom bližji prostor.

Kot tak smatra deželni zbor prostor, kateri je visokemu c. kr. učnemu erarju v ta namen ponudila v brezplačno prepustitev mestna občina ljubljanska na svojem k Podturnski graščini spadajočem posestvu.

Visoka c. kr. deželna vlada se torej prav nujno naprosi, da vso svojo pažnjo posveti premešitvi botaničnega vrta, zlasti da gledé na veliki učni pomen take premešitve pri c. kr. učnem erarju takoj stori za njo potrebne korake.

2. Kot donesek dežele kranjske k premešitvi botaničnega vrta dovoljuje se iz deželnega zaklada znesek 500 gld.

Debate so se udeležili posl. baron Schwegler, ki je podpiral predlog in poudarjal lepo sporazumljenje mej deželo in nje stolnim mestom ter nasvetoval, da se podpora dežele zviša na 1000 gld.; župan Grasselli, ki je z veseljem vzel na znanje lepe besede barona Schwegla; deželni predsednik baron Hein, ki je izjavil, da za svojo osebo nima nič proti premešitvi vrta; posl. Stegnar, ki podpira predlog, in poročevalec Hribar, ki za svojo osebo sicer podpira barona Schwegla, a mora kot poročevalec zdržati predlog finančnega odseka.

Pri glasovanju se je vzprejel predlog finančnega odseka, predlog barona Schwegla pa je bil odklonjen.

Posl. Višnikar poročal imenom fin. odseka o računskem sklepu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1893.:

Pokritje za šolo znaša 8467 gld. 62½ kr., potrebščina pa 8999 gld. 9 kr., torej potrebščina več za 531 gld. 46½ kr. Pokritje za gospodarstvo znaša 9584 gld. 49 kr., potrebščina pa 8092 gld. 18 kr., torej pokritje več za 1492 gld. 31 kr. Skupno pokritje za šolo in gospodarstvo znaša 18.052 gld. 11½ kr., skupna potrebščina pa 17.091 gld. 27 kr., torej skupno pokritje več za 960 gld. 84½ kr. Čiste imovine je konec 1893. l. imela šola 3876 gld. 50½ kr., gospodarstvo pa 10.937 gld. 2 kr., torej skupaj 14.813 gld. 52½ kr. Proti skupni imovini šolski in gospodarski 1892. l., znašajoči 11.972 gld. 17 kr., se je skupna imovina povečala za 2841 gld. 35½ kr.

Fin. odsek predlaga: Računski sklep deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1893. se odobruje, razkaz imovine pa se jemlje na znanje.

Že poročevalec je omenjal, da računi niso jasni in da bi se vendar uvaževale kritike, ki so se že večkrat izrekle v deželnem zboru. Posl. Lenarčič pa je še bolj strogo grajal, da se deželni odbor ne ozira na želje, izrečene v deželnem zboru ter je predlagal:

Poročilo deželnega odbora o računu šole na Grmu za leto 1893. se vrača z naročilom, naj še jedenkrat predloži račun za ta zavod v taki obliki, da bode šola od gospodarstva popolnoma ločena, ter da bode izkazano, kako je bilo gospodarstvo, je li bilo dotično leto aktivno ali pasivno in za koliko.

Ta predlog pa ni našel večine in je bil vzprejet predlog fin. odseka.

Zadnja točka dnevnega reda, prošnja občine na Brezovici za odpis dolga 300 gld. za zgradbo šole se je izročila deželnemu odboru v rešitev in se je zaključila seja ob polu 2. uri.

Prihodnja seja bode v petek dné 11. t. m.

V Ljubljani, 9. januarja.

Ogerska kriza. Dognano je sedaj, da ima hrvatski ban za sedaj še neoficijelno naročilo, sestaviti novo ministerstvo. Grof Khuen se pogaja z liberalno in s Szaparyjevo stranko gledé vladnega programa. Szaparyjeve pomoči ne more pogrešati, ker liberalna stranka sama nima večine v zbornici. Kdo vstopi v novi kabinet, je še tajno, ker dotična pogajanja še niso končana. Glasila liberalne stranke poročajo o celi krizi tako, kakor da je Khuen brez-

pogojno podpisal ves liberalni program, kakor da gre samo za personalne premembe v ministerstvu, nikakor pa ne za premembo sistema. Dvomiti ni več, da je bodoči ogerski ministerski predsednik grof Khuen-Hedervary, drugega pa se še nič ne vé.

Rusija. Listi javljajo, da odstopi v kratkem ruski minister notranjih del, Durnovo, nekoliko starokopiten gospod in da pride na njegovo mesto sedanji pravosodni minister Muravjev, povsem modern in jako sposoben državnik.

Italija in Francija. Javili smo že, da se je moral italijanski poslanek v Parizu, Ressimann, umakniti. Sodi se, da zategadelj, ker ni mogel preprečiti napadov francoskih listov na Crispija, pripovedujejo se pa še drugi nagibi. Trdi se, da ga je izpodrinil minister Blanc, ker želi sam priti na njegovo mesto, trdi se pa tudi, da se je moral umakniti, ker se je staro francosko-italijansko nasprotstvo zopet poostrilo in sicer zaradi Afrike. Ressimann je bil vedno pristaš francosko-italijanske zveze in je preprečil marsikak konflikt mej deželama, a morda je njegova zvestoba laški vladi postala nadležna, morda želi, da nastane razmerje bolj napeto.

Francoski volilci — ako so socijalisti — so časih malo muhasti. Tako so v nedeljo v Parizu in sicer v 13. okraju volili zaradi žaljenja prezidenta zaprtega novinarja Gérault-Richarda. Ta je zmagal z ogromno večino. On ni prvi, katerega so volilci iz zapora poslali v parlament. Vlada se pa brani izpustiti ga, tudi ako bi to zbornica zahtevala, mogoče je torej, da bode v zbornici nekaj viharnih sej.

Sir W. Harcourt, najbistrejša glava v sedanjem angleškem parlamentu, namerava baje odstopiti, kakor poroča „Pall Mall Gazette“ in sicer baje zaradi tega, ker hoče ministerstvo razpustiti poslansko zbornico. Oficijozni aparat dementuje to vest odločno.

Politično društvo „Jednakopravnost“ v Idriji.

(Dopis iz Idrije.)

Bilo je pred desetimi leti. — Posameznik je še nazival naše mesto „nemška“ Idrija, ker narodnega gibanja ni bilo pravega, razun nekoliko v Čitalnici, mej „inteligenco“, a masa, ljudstvo se ni še zavedalo ne narodnosti, ne pravic svojih. Intelligenca, koje dolžnost je, da poučuje nevednega, da pomaga ljudstvu, — ta se ni ganila! Zbralo se je pa peščica priprostih, a zavednih delavcev, in napravili so si narodno ognjišče, ustanovili si „Delavsko bralno društvo“. Brez hrupa, brez zunanje podpore so napredovali delavci okrog tega ognjišča mirno, počasno, a z vztrajnim vspehom — kljub nasprotovanju svojih sodrugov in rojakov. Mesto da bi jih bili le-ti podpirali, so jih zaničevali in zmerjali s „koruzarji“, češ, kdor koruzo jé, ta ostani — neumen. A vzlic temu, kako lepo je dozorela ta „koruza“, kako lepo napreduje pod geslom: Z Bogom in z uma svetlim mečem za narod in svobodo!

To ilustracijo lepega, zdravega napredka smo hoteli podati ob rojstvu novega političnega društva „Jednakopravnost“. Ustanovilo se je na istotak način, kakor „Delavsko bralno društvo“: mirno, tiho, mej prirostim ljudstvom, delavci in kmeti. Nekaternikom ta način ustanovitve ne ugaja, a mi mislimo, da tega društva bi se dolgo ne imeli, ako bi bili zvonili na veliki zvon. A sedaj je ustanovljeno, sedaj obstoji na trdni, vzorni podlagi, z obširno, vzorno organizacijo. Ono je prvo slovensko društvo te vrste: ono združuje ljudstvo delavsko in kmetsko v jedno četo, ker kmet in delavec imata največ skupnih potreb in koristij. Svoj delokroga ima sicer na vsem Kranjskem, vendar se hoče omejiti posebno na idrijski sodni okraj, ker je tu dovolj dela. Delokrog je torej majhen, zato bo pa izvršilo svojo nalogo in svoj namen tem laže in tem bolje. V sedanji dobi organizacije in socijalnega napredka bi bilo nasvetovati kot podlago uspešnega delovanja nevelik delokrog. Ljudstvo, predno se poprime dela, potrebuje poduka in jedinstvi v malem krogu, potem se te male jedinstvi same ob sebi združijo v veliko, narodno, vseslovensko, slovensko jedinstvo in organizacijo. Komur je torej kaj za narod, naj se nemudoma poprime dela. Saj ni potreba, da bi tako društvo štelo mnogo članov; čem manjši je začetek, čem trdnjša podlaga, tem

veči je napredek. Sedaj je še čas, da se spravi socialni napredek v lep sklad z narodnimi in verskimi potrebami, toda ta čas je že skrajšen, zato je iz salonov ven na delo mej narod za narod! — Začeti je pa treba takó, kakor so začeli pri nas. Ustanoviti je treba taka društva, da ustrezajo vsem narodnim potrebam. Prirejalo bo naše društvo javne poučne in zabavne shode v mestu in po vaseh; izdajalo in razdeljevalo bo mej člane spise, ko bo treba ljudstvo poučiti ali potegniti se za njegove potrebe in pravice; naposled bo pa po možnosti tudi gmotno podpiralo svoje člane v boleznih; sploh hoče biti pomočnik in svetovalec ljudstva, kjerkoli bo mogoče. Odbornike ali poverjenike bo imelo to društvo po vseh občinah idrijskega okraja. Ti bodo nekaki voditelji in podporniki ljudstva v ožjem krogu. — Dohodki društva so sedaj majhni, ker se je določilo letnine le 1 krono, da se omogoči pristop tudi najrevnejšemu delavcu. Upamo pa na radodarnost domoljubov, posebno da pristopijo premožnejši k društvu kot podporniki z 2 kronami na leto ali pa s 50 kronami jedenkrat za vselej. Pristop naj se naznani odboru naravnost ali pa po kakem odborniku ali poverjeniku.

Ustanovni shod in prvi občni zbor je bil preteklo nedeljo dopoldne. S kmetov je bilo malo udeležencev, ker je bilo zelo slabo vreme. Tem več jih je pa bilo iz Idrije. Predsedoval je gosp. Ivan Gruden, vlado je pa zastopal komisar gospod Župnek. Na dnevnem redu je bilo samo poročilo osnovalnega odbora o društvu in pravilih ter volitev društvenega vodstva. V odbor so voljeni sami uplivni in značajni možje izmed delavcev, kmetov in trgovcev. Nadejati se je torej, da bo društveno delovanje živahno in uspešno. Ker se pri slučajnostih nikdo ni javil k besedi, je pozdravil predsednik gosp. Ivan Gruden še jedenkrat gosp. vladnega komisarja, koji pozdrav so udeleženci z živahnim odobravanjem sprejeli, zahvalil se vsem na mnogobrojni udeležbi ter zaključil zborovanje. Došli so tudi nekateri brzojavni in pismeni pozdravi. Vsi z veseljem pozdravljajo novo društvo in mu žele: vivat, floreat, crescat!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. januarja.

— (Srbsko časopisje in shod slovenskih zaupnih mož v Ljubljani) Po svojem sovraštvu proti vsemu, kar je hrvatsko, odlikujoči se srbski list „Dubrovnik“ je poročal tudi o shodu naših zaupnih mož, pa tako, kakor da se je na tem shodu proklamiral slovenski separatizem. „Crvena Hrvatska“ je povsem stvarno in resnično zavrnila izvajanja rečenega lista, povdarjajoč, da na shodu določeni program je sklenen samo „za sedaj“ in da se le zategadelj sploh ni razpravljalo o vprašanih, kakeršno je hrv. drž. pravo itd. Povsem se strinjamo z dotičnimi izvajanci „Crvene Hrvatske“, pa tudi s koncem kjer pravi: „Sva prsa, kô stijena jedna proti neprijatelju, a nagjemo li se, kô što ufamo, jednom u dobro, bratski čemo dijeliti!“

— (Slovensko gledališče.) Četrta predstava „Poljuba“ je kljub zamedenim ulicam zbrala veliko število navdušenih občudovalcev Smetanove glasbe. Uspela je iznenadno dobro, kar zasluži tem odkriteje priznanje, ker se je težki ta umetvor proizvajal po daljšem presledku. Vsi prvi pevci so peli z najtočnejšo preciznostjo, izredno lep je bil duet Vronice z Luko; prav dober je bil tudi zbor — da je moški zbor v drugem dejanju nekoliko aktov omahoval, ni bila njegova krivda. Izvrstno je igral in spremljal tudi orkester, škoda da je bil v prvi počobi družega dejanja malo razglašen. Ker se ima po oficijoznem komunikeju „Poljub“ za nekoliko časa odstaviti z repertoira, zdi se nam umestno, da povodom sinočne reprize najznamenitejšega opernega umetniškega uspeha reasumujemo toplo priznanje, ki ga zasluži naše pevsko osobje. Fenomenalni glas gospice Leščinške, ki igraje zastavi visoki C, in izredno lepa glasna sredstva gospodov Nollija, Beneša in Vašička imajo itak občno priznanje. Poleg njih imata gospa Inemannova in gospica Townernicka pri onem delu občinstva, kateremu glas na sebi najbolj imponuje — in to je večina — težko stališče. Avseh šest prvih sil brez izjeme ima one glavne pevske lastnosti, ki so prava podlaga za solidno proizvajanje opernih umetvorov, te so: čist glas, čista intonacija, sigurno zastavljanje, podrejenje glasu v ensembu, primerna in živahna igra in ugodna vnanost. Ako temu še prištejemo lepo kolegialnost, skromnost, ki pa nikakor ne iz-

ključuje umetniške samozavesti, in vestnost — pri nas nikdar zaradi simulirane bolezni ni treba odstavljati oper z repertoira —, moramo glasno čestitati dramatičnemu društvu k temu ensembu, kakeršnega imajo morda samo tri mesta v Avstriji. Ne dvomimo, da bo to spoznanje občno postalo, kajti dobra kal kamen prerije. — Pevce druge vrste naj pa sinočni dogodki vzpodbujajo k večji natančnosti. K.

— (Slavjanski v Ljubljani.) Za sobotni koncert je sestavljen krasen program, razdeljen je na dva dela, vsak po sedem točk. Prvi del: Balada o „Dobrinji Nikitiču“, starinska povest XI. veka, kompozicija O. H. Slavjanske; 2. „Užja zoloto horonju“, svatbena pesem, poje zbor; 3. „Černobrovi Černovki“, vesela pesem, poje zbor; 4. „Spitsja mně mladešenskoj“, narodna pesem, poje D. A. Slavjanski in zbor; 5. „Rusalka“, vesela pesem poje D. A. Slavjanski in zbor; 6. „Svčtel mšjac“, zbor iz opere „Askoldova mogila“ kompozicija Brestovskega, poje zbor; 7. „Čečetka“, vesela šaljiva pesem, poje D. A. Slavjanski in zbor! Drugi del: 1. „Vniz po matuške po Volgě“, starinska pesem, poje zbor; 2. „Ivuška“, starinska pesem, poje zbor; 3. „Gandzja“ maloruska pesem, poje zbor; 4. „Oj hodjila divčina“, maloruska pesem, poje zbor; 5. Vdol po ulič“, vesela pesem, poje zbor; 6. „Vselje malom Vanjka žilj“, vesela pesem, poje D. A. Slavjanski in zbor; 7. „Aj dubinuška ohnji“ delavska pesem, poje D. A. Slavjanski in zbor. — Slavjanski je s svojim zborom zadnjikrat na potovanju in zadnjikrat je prilika slišati slovansko petje, ta zbor, ki je svoje vrste jedin, kateremu ni primere in ki je raznesel slavo ruske pesmi po vsem širokem svetu.

— (Revizija zemljiškodavčnega katastra) Državni zbor je v minulem zasedanju vzprejel zakon; določujoči, da se zemljiškodavčni kataster pregleda in se iz njega odpravijo največje krivice. Splošne nove cenitve in razvrstitve ne bo. Revizijo bo vodila osrednja komisija na Dunaji, izvrševale jo pa bodo deželne komisije. Deželna komisija kranjska bo štela 8 koroška 8, štajerska 12, tržaška 6, goriska 6, isterska 6 članov in isto toliko namestnikov. Polovico članov imenuje finančni minister, — mej temi mora biti polovica izbrana izmed posestnikov dotične kronovine — ostale člane pa voli dotični deželni zbor in sicer tudi izmed posestnikov. Načelnik komisije je povsod načelnik dež. vlade ali njega namestnik. Kjer je bila dežela za časa uredbe zemljiškega davka razdeljena v več rajonov, je izmed posestnikov vsakega ra ona voliti jednako število članov v deželno komisijo in tudi finančni minister mora tako ravnati. Poročevalec ali njegov namestnik ima le tedaj pravico glasovati, če je ob jednom tudi član komisije. Poročevalca imenuje finančni minister. Člani dež. komisije, če niso drž. uradniki, dobivajo po 6 gl. odškodnine, a le za poslovne dneve in dobé za potne troške po 1 gl. 50 kr. za mirijameter.

— (Za obrtnike.) Upravno sodišče rešilo je te dni vprašanje, ki je za koncesionirane obrtne velike važnosti, namreč vprašanje, je-li je obrtnik, če se preseli v drug kraj, primorani, zposlovati si koncesijo, ako je takrat, ko je pričel svoj obrt izvrševati, ni bilo treba. Nek obrtnik na Tirolskem, ki je prej svoj (takrat še prosti) obrt izvrševal že mnogo let, preselil se je v drug kraj. Okrajno glavarstvo, namestništvo in ministerstvo zahtevali so dokaz sposobnosti, obrtnik pa se je skliceval na to, da zakon z dne 25. marca 1892 nima vzvratne veljave. Upravno sodišče je razsodilo, da je odločba ministerstva nezakonita. Od obrtnika, ki je obrt že izvrševal, ne more se zahtevati dokaz sposobnosti, tudi ne v slučajih, ako se preseli v drug kraj.

— (Usmilite se ptičkov!) Zima, sneg — brr... Bela odeja krije vse, in nikjer ni nič dobiti v kljun! Ptički, ki nam v spomladi in v jeseni oživljajo log in polje, so v jeseni odrinili v boljše kraje, nekateri pa nas vendar niso zapustili. Sedaj so v hudi stiski. Snežni beli sneg jim krije vsak kotiček, kjer se je prej dobilo kaj piče. Ptički silijo v selišča, v mesto, v nadi, da tudi zanje kaj odpade, kjer človek sebi in svojim domačim živalim pogrinja in poklada. Naj bi jih ta up ne varal! Ni milejšega veselja, kot trositi gladnima ptičkom, kar preostane v hiši; kako priskakljajo, zdaj plahi, nezaupljivi, potem vedno pogumnejši, dokler se veseli lotijo drobtin, semen, pešek i. t. d., ki jih je usmiljena roka natresla na kak primeren prostorček. Pa hvaležna je taka milosrčnost. Ptički, ki so kje po zimi uživali človeško usmiljenje, se tudi po leti ne ogibljejo teh krajev, in krilata populacija se

vse drugače sestavi. Vrabcev, teh pravih poličnjakov je nekaj let vedno manj v ljubljanski Zvezli. Nadomeščujejo jih zali ščinkovci, ki brhko skakljajo po vejah in tudi pogumno prihajajo h klopem. Tudi v družih mestih se je nekaj podobnega opazilo. V dunajskih parkih se naseljujejo raznovrstni zali reprezentanti ptičjega rodu, tako da so ponekod vrabci odločno prišli v manjšino. Tudi pri nas dosežemo to, ako pomagamo ptičkom v zimski bedi. — Zdaj mete, zdaj jim je najhujše; na mirijade jih bode poginilo, ker si ne morejo najti potrebne hrane. Zdaj jim trosimo tečnih drobtin, zrn, sem-n; in ptičeva zahvala sicer ne bode prišla črno na belem v dnevnik, a glasno njegovo žvrgoljenje spomladi nam bodi plačilo za mali trud, ki nam je itak že bil vir nežnega veselja. Morda brez našh drobtin bi drobni ptiček —?

— (Goldinarskih bankovcev) se je od 24. juli a do konca decembra minulega leta potegnilo iz prometa 43 $\frac{1}{2}$ milijona, ostalo jih je torej koncem decembra meseca v prometu še 14 $\frac{1}{2}$ milijonov.

— (Sneg) V poslednjih dveh dneh posebno pa danes v noči je padlo toliko novega snega, da ga že dolgo ne pomnimo tako visocega v Ljubljani. Po mestnih ulicah se dvigajo nad meter visoke barikade, katere so nametali pometalci, da nareda najpotrebnejša pota. Mestni občini bode globoko poseči v žep, predno bodo odpravljani zadnji sledovi te prevelike snežne obilice. Točni promet je na vse strani onemogočen ali pa jako otežkočen. Zamude železniških vlakov bodo pri tacih razmerah neizogibne. Danes nam res ni došla nobena pošta. Dunajski vlak je obtičal v snegu pri Zidanem mostu, Tržaški pa na krasu pri Št. Petru. Železniški tir je na nekaterih krajih vsled plazov in zametov po več metrov visoko zasut s snegom.

— (Na včerajšnji živinski semenj) se je prignalo 495 glav konj in volov, 239 glav krav in 44 glav telet, skupaj 778 glav. Kupčija je bila pri goveji živini posebno pa pri volih prav živahna, ker so bili prišli kupci z Bavarskega in Koroškega in so sploh vse pokupili. Pri konjih bilo je malo kupčije.

— (Nova podružnica kranjske kmetijske družbe.) Preteklo nedeljo se je vršil ustanovni zbor ces. kr. kmetijske družbe za gorjansko županijo. Zbralo se je blizo sto kmetov iz dom če županije in nekateri gostje iz Radovljice. Zborovalo se je po vzporedu. Poročal je g. dr. Ivan Jan v imenu osnovalnega odbora o le-tega dosedanjem delovanju, o sadjarstvu in o dobičku, kateroga bo dajala podružnica svojim članom. Predavanje g. ravnatelja Pirca je bilo jako zanimivo in kmetovalci so poslušali njegov govor z največjo pozornostjo. Pri volitvi v predsedstvo in odbor je bilo nekoliko nasprotstva, a vendar so bili skorej soglasno voljeni v odbor: župan Žumer za načelnika, župnik Ažman za njega namestnika, nadučitelj Žirovnik za tajnika in blagajnika in dr. Ivan Jan za odbornika. Podružnica šteje danes 55 udov.

— (Predpustne veselice narodne čitalnice v Metliki) bodo: dne 13. januarja venček in petje; dne 3 feb. Vodnikova svečanost s posebnim vspreedom; dne 24. februarja šaljiva tombola in ples. Začetek vselej ob 8. uri zvečer v gostilni „k zlati kroni.“

— (Odlikovanje.) Gosp. Vincencij Ambrož, učitelj v Gradcu, je dobil zlati križec za zasluge.

— (Iz ormoškega okraja.) V vaseh okoli Huma se je pri otrocih pokazala davica. Lotila se je tudi nekega učitelja in tako je na Humu še po novem letu šola bila 8 dnij zaprta. Jednako je bilo pri Svetinjah.

— (Vrbsko jezero) je že nekaj dnij zamrzneno, vendar se še ni moči drsati po njem.

— (Lahonska gonja na Tržaškega škofa.) Predznost primorske iredente presega vse meje. Vlada je kakor znano, razveljavila sklep tržaške mestne delegacije, da zatoži škofa Glavino v Rimu. Laška gospoda se je za to prepoved c. kr. namestništva toliko brigala kakor za druge vladne ukaze in naredbe. Ker dotične pritožbe ni smela predložiti oficijelno, poslala jo je „privatno“ v Rim. Malo dnij po tem, ko je ta spis prišel v Rim, obelodanil ga je že neki ondodni list in minoli teden ga je priobčil tudi tržaški „Piccolo“. Toliko lažij, obrekovanj in nesramnostij še nismo čitali v kaki „spomenici“. Ta pritožba kaže, s kakšnimi sredstvi se bore Lahji. Tudi najpoglejša sredstva so jim dobro došla. Lahji precizujejo v tej spomenici tudi svoje tirjatve in sicer zahtevajo: 1) naj se odpravijo slovenske propovedi iz vseh župnijskih cerkva v mestu in pomnoži število italijanskih propovedij, prav kakor da tisoč in tisoč Slovencev v mestu nimajo pravice zahtevati, da se jim Božja beseda oznanja v njih jeziku; 2) da se uvede v štirih cerkvah okolice (Škedenj, Sv. Ivan, Rojan in Barkovlje) vsaj po jedna italijanska propoved ob nedeljah in praznikih, za koga, to so laški gospodje pozabili povedati; 3) da se v vseh cerkvah

zopet in vedno ohrani vse bogoslužje vedno in izključno v latinskem jeziku; 4) da se oni mladeniči, ki se posvetijo duhovskemu stanu, vzgajajo tako, da postanejo zares božji služabniki, to je, katoliški veri udani in deželi koristni. Če so prve zahteve nesramne, je četrta predrzno žaljenje vse tržaške duhovščine, ker se jej očita, da nje člani niso dobri služabniki božji, niso udani katoliški veri in deželi škodljivi. — „Gazetta di Venezia“ javlja, da so jednake „pritožbe“ poslali papežu tudi drugi občinski zastopi, na čelu jim Piran in Koper. Usiljuje se nam vprašanje: kako to, da vlada ne zna ali neče varovati svoje avtoritete in pripušča, da se vzlic njeni prepovedi take infamne spomenice pošiljajo papežu? In dalje: kaj misli vlada storiti da dobi hudo užajenje tržaški duhovščini zadoščenja? Bojimo se, da vlada ne bo ničesar storila. Lahj smejo pri nas uganjati, kar jih je volja.

* (Javni koncerti v Pragi.) Praški občinski svet sklenil je soglasno, skleniti pogodbo s tamošnjega „Sokola“ godbo, vsled katere ima omenjena godba v spomladanski in letni sezoni prirejati v javnih nasadih kucerate, za kar bode dobivala primerno subvencijo. S takimi koncerti upa občinski svet privabiti še večje število tujcev v Prago. Se ve da bode ta godba vzprejemala v svoj vsposed večjim delom le slovanske skladbe, dočim z vojaško gedbo v tem oziru ni bilo moči doseči sporazumljenja.

* (Zima) je letos tudi v južnih krajih precej huda. V Alžeriji je snega bilo obilo in je napravil veliko škodo. Po vsi gornji Italiji je padlo mnogo snega in je bilo mraza do 7° C. v Milanu, v Savoni in celo v Benetkah.

* (Julij Cezar v avstrijski uniformi.) Za izobrazbo naših gledaliških cenzorjev je kaj karakteristično, kar poroča „Dziennik Połski“. Krakovsko gledališko vodstvo je predložilo policiji Shakespeareovega „Julija Cezarja“ in dobilo rešilo: „Predstavljanje igre „Julij Cezar“ na tukajšnjem gledališču se dovoljuje s pogojem, da v igri nastopajoči vojaki ne smejo biti oblečeni v uniforme avstrijske vojske.“ Podpisal je ta klasični ukaz neki dvorni svetnik. Da bi v igri, ki se vrši v starem Rimu še pred Kristovim rojstvom, vojaki mogli nastopiti v avstrijski vojaški uniformi, to si more pač misliti le kak — cenzor!

* (Roparji na železnici.) Soproga ruskega polkovnika Petrzona se je predvčerajšnjim peljala iz Varšave v Vilno. Potujoči roparji so jo siloma narkotizovali in jej vzeli 75.000 rubljev in vse dragocenosti. Roparji so bili Nemci.

* (Vesten časnikar.) Upravo na ameriški način si je vzel življenje urednik v Prestonu v državi Jowa izhajajočega lista. Napisal je sam natančno notico o svojem samomoru, oddal rokopis v tiskarno, potem pa res izvršil vse natančno po popisu, ker se je vrgel pod železniški vlak, ki ga je povozil in strgal na kose.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Praga 9. januarja. Načelniku kluba konservativnih veleposestnikov grofu Bouquoi je sto veleposestnikov naznanilo, da izstopijo iz stranke, ako se sklene napovedani kompromis z nemškoberalnimi veleposestniki.

Budimpešta 9. januarja. Položaj je postal jako nevaren in jelo se je dvomiti, da se grofu Khuenu posreči, sestaviti novo ministertvo. Khuen zahteva, naj se postavi v program fuzija liberalne stranke s Szaparyjevo skupino in Apponyjevo stranko, kar pa je liberalna stranka odločno odklonila. Khuen je sedaj pri cesarju, da mu poroča o položaju. Pri tej avdijenciji se odloči, ali sestavi Khuen vzlic liberalnemu odporu vlado ali odstopi brez boja.

Budimpešta 9. januarja. Poslanska zbornica je v današnji seji po nasvetu dra. Wekerla sklenila, da se ne snide, dokler se ministerska kriza ne reši.

Budimpešta 9. januarja. Minister notranjih del Hieronymi je prepovedal vse rumunske shode in ukazal vsakega sklicatelja in udeleznika kaznovati z globo 100 gld. in zaporom do dveh tednov.

Pariz 9. januarja. Poslanska zbornica je v današnji seji volila zopet radikalca Brissona predsednikom. Perier hoče zaprtega socialista Richarda pomilostiti, ako odkloni zbornica zahtevo, naj se Richard izpusti, ker je voljen poslanec.

Od medicinskih avtoritet priporočevan
uteši kašelj, raztvarya sluz, krepljen, neobhodno (1866—5 potreben za rekonvalescent- (1860-6)

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.
Glavna zaloga v Ljubljani: Jos. Mayer, lekarnar.

Umrli so v Ljubljani:

6. januarja: Marija Cotelj, šivilja, 85 let, Franciškan-
ske ulice št. 6.
V deželni bolnici:
5. januarja: Marija Nemini, gostija, 66 let.
6. januarja: Janez Kukovič, posestnik, 25 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
8. jan.	7. jutraj	257 mm.	- 5.5° C	sl. sev.	obl.	513 m
	2. popol.	247 mm.	- 4.0° C	sl. vzh.	snež.	
	9. večer	244 mm.	- 4.4° C	sl. vzh.	snež.	

Srednja temperatura -4.6°, za 18' pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. januarja 1895.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		75	
Avstrijska zlatá renta	25		30	
Avstrijska kronska renta 4%	100		20	
Ogerska zlatá renta 4%	124		30	
Ogerska kronska renta 4%	59		—	
Avstro-ogerske bančne delnice	1012		—	
Kreditne delnice	413		75	
London vista	124		—	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60		75	
20 mark	12		15	
20 frankov	9		16	
Italijanski bankovci	46		21	
C. kr. cekini	5		81	

Dné 8. januarja 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197		50	
Dunaj. reg. srečke 5% po 100 gld.	131		50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124		25	
Kreditne srečke po 100 gld.	197		—	
Ljubljanske srečke	26		25	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	183		—	
Framway-dmšt. velj. 170 gld. a. v.	4.7		—	
Papirnatí rubelj	1		83	

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1180—25)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Protí kašlju in nahodu, zlasti pri otrocih, proti
zaslizenju, boleznim na vratu na želodcu in
mehurju se najbolje priporoča

Koroški

rimski vrec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, v
Kranji pri Fr. Dolenz-u. (1285—8)

Dr. Friderika Lengiela

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrta
njeno deblo, je od pamtiveka
znan kot najizvrstnejše lepotilo.
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskiné od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žolavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiela

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 80 kr. (12—1)
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vzprejema W. Heun, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Fransensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Ausses, Ischl, Gmun-
den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejevica,
Plana, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago,
Lipško, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Fransensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Fransensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec,
Ljubno, čez Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Ino-
most, Braunau, Gurh, Genuvo, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl,
Budejevica, Plana, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. večer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
ške, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Plana, Budejevica, Solnegrada, Lino, Steyr, Gmunden, Ischl, Aus-
ses, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka-
Fransensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. jutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipške, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Plana, Budejevica, Solnegrada, Lino, Steyr, Paris, Genuvo,
Gurha, Braunau, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
Celovca, Lina, Pontabela, Trbiša.
Ob 2. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthala,
Beljaka, Celovca, Fransensfeste, Pontabela, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer osebni vlak iz Kočevja, Novega Mesta.
Ob 9. uri 21 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena v
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabela, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " večer " "

Prihod v Ljubljane (drž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. jutraj iz Kamnika 5—7
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " večer " "

V gostilni „Pri Roži“

Židovske ulice št. 6

toči se (29—1)

Piznsko pivo

iz meščanske pivovarne v Piznu, v izborni kakovosti,
brez aparata, ki proizvaja ogljikovo
kislino, direktno iz soda.

Za dobro kuhinjo je najbolje skrbjeno.

Plüss-Stauffer-lepilo

je najboljšé za lepljenje zlomljenih pred-
metov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd.
Prisno le v kupcih po 20 in 30 kr. pri Frau
Kollmann-u v Ljubljani. (705—15)

Staroznana

trgovina z urami

najfinejše vrste in po najnižji ceni
od zlata, srebra, tute in nikla, re-
petirk, kalendarskih ur in krono-
grafov, najnovejšega v tableaux-
urah, urah z njihatom in drugih

urah. Najnižje cene. Popravljanje se izvršuje najskrbneje.
— Prvi in najstarejši optični zavod najfinejših naočal,
šópalecv v zlatu, zlatu-doublé, niklu itd.; največja izbir
kukal za gledališče, poljskih binoklov in vseh v to stroko
spadajočih predmetov pri (1420—14)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotovžem št. 8.

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri

oslovskem kašlju, influenci, boleznih
na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dob va se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvornica (1302—16)

Ponjkovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo pro-
spešne (provzročujejo slast-
do čca, razstvarjajo sliz,
so pomirljive in olajšujejo,
ustavljajo krč in krepijo
želodec; rabijo pri nape-
njanji in zapečenosti,
preobloženem želodcu z
jedili in pijačami t. t. d.

Steklenica z rabilnim
navodom velja 20 kr.,
tuoat 2 gld., 3 tuoate
samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-17)

Posilja jo se vsak dan po pošti proti povzetji.